

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt mandag den 30. november 2015

Sag 47/2015

(1. afdeling)

Appellant A/S
(advokat Preben König)
mod
Tryg Garantiforsikring A/S
(advokat Ole Bernt Hasling)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Glostrup den 29. november 2013 og af Østre Landsrets 17. afdeling den 12. december 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Marianne Højgaard Pedersen, Vibeke Rønne, Oliver Talevski og Jan Schans Christensen.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Anbringender

Appellant A/S har yderligere anført bl.a., at det er uden betydning, om der er tale om a conto betalinger eller slutfakturering, ligesom det ikke spiller nogen rolle, at betalingen skete, efter det fysiske arbejde var udført. Der er ikke i garantien eller AB 92 § 6 hjemmel til at tillægge egen skyld eller uagtsomhed hos Appellanten den retsvirkning, at selskabets ret til at trække på garantien bortfalder. Der vil altid kunne statueres egen skyld eller uagtsomhed i tilfælde af for meget udbetalt entreprisesum, hvilket forhold garantien – og AB 92 § 6, stk. 8 – efter sin ordlyd omfatter. Det bestrides, at selskabet har handlet groft uagtsomt. Forsikringsaftaleloven, herunder § 18 og § 20, finder anvendelse på den stillede garanti.

Tryg Garantiforsikring A/S har yderligere anført bl.a., at AB 92 § 6, stk. 8, indebærer, at for meget udbetalte beløb kan kræves dækket under garantien, hvis entreprenøren bryder sammen økonomisk i udførelsesforløbet, og den tilbageværende entreprisum ikke kan dække færdiggørelsen af entreprisen. Bestemmelsen giver derimod ikke hjemmel til garantitræk, når det fysiske arbejde er udført, og trækket på garantien ikke er begrundet i entreprenørens arbejde, men i en hovedentreprenørs fejlagtige udbetaling til sin underentreprenør efter afslutningen af entreprenørens entreprise. Der er i sagen tale om en kautionsaftale og ikke en forsikringsaftale.

Højesterets begrundelse og resultat

Appellanten A/S indgik som hovedentreprenør en aftale med Virksomhed A/S 1 som underentreprenør. Som led i aftalen stillede Tryg Garantiforsikring A/S på foranledning af Virksomhed A/S 1 en entreprenørgaranti over for Appellanten efter AB 92 § 6.

Da Virksomhed A/S 1 i august 2012 fremsendte slutfaktura vedrørende entreprisen, manglede Appellanten alene at betale 143.000 kr. af den samlede entreprisum på 6.544.000 kr. På grund af en fejl i opgørelsen af de beløb, der tidligere var begæret a conto og betalt, opkrævede Virksomhed A/S 1 669.000 kr., dvs. 526.000 kr. for meget.

Sagen angår, om den garanti, som Tryg Garantiforsikring stillede, dækker det beløb på 526.000 kr., som Appellanten betalte for meget til Virksomhed A/S 1 der efterfølgende er blevet erklæret konkurs.

Garantiens dækningsomfang

Tryg Garantiforsikring driver forsikringsvirksomhed, og Højesteret finder, at selskabets garanti må anses for en forsikringsaftale i forsikringsaftalelovens forstand, jf. denne lovs § 1.

Garantien er stillet i medfør af AB 92 § 6, og Højesteret finder, at den må forstås således, at den har samme dækningsområde som AB 92 § 6, stk. 8. Efter § 6, stk. 8, tjener den sikkerhed, der stilles, til fyldestgørelse af "alle krav, som [hovedentreprenøren] har i anledning af aftaleforholdet, herunder krav vedrørende ... tilbagebetaling af for meget udbetalt entreprisum". Ifølge den betænkning, der ligger til grund for AB 92 (nr. 1246/1993 side 72), omfatter sikkerheden "alle krav, der udspringer af det konkrete aftaleforhold", herunder "tilbagebetalingskrav i anledning af eventuelt for store udbetalinger".

Højesteret finder på denne baggrund, at Appellantens krav er omfattet af garantiens dækningsområde. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er holdepunkter i bestemmelsen eller i betænkningen for, at et krav falder uden for garantiens dækningsområde, fordi det løbsmæssigt ligger uden for den samlede entreprisensum, eller fordi der er tale om en slutafregning efter entreprisens færdiggørelse og ikke en a conto betaling.

Særligt om uagtsomhed

Det fremgår ikke af AB 92 § 6, stk. 8, eller af den forannævnte betænkning, at sikkerheden ikke dækker i de tilfælde, hvor fejludbetalingen skyldes den sikredes uagtsomhed. Derimod fremgår det af betænkningen (side 73), at reglen gælder for "egentlige fejlagtige udbetalinger og lignende". I lyset heraf finder Højesteret, at AB 92 § 6, stk. 8, må forstås således, at det ikke i sig selv afskærer dækning, at den sikrede har handlet uagtsomt i forbindelse med fejludbetalingen. For så vidt angår forsikringsaftaler følger dette i øvrigt også af de præceptive regler i forsikringsaftalelovens § 18, jf. § 20.

Den slutfaktura, som Virksomhed A/S 1 fremsendte i august 2012, og som indeholdt den fejlagtige opgørelse, blev godkendt af Appellanten. Det blev i den forbindelse ikke kontrolleret, om fakturabeløbet på 669.000 kr. lagt sammen med de tidligere foretagne betalinger oversteg entreprisensummen på 6.544.000 kr. Appellanten har således ved fejludbetalingen udvist uagtsomhed, men Højesteret har ikke grundlag for at fastslå, at uagtsomheden er grov. Højesteret lægger herved bl.a. vægt på, at Appellanten havde faste procedurer for håndtering af betalingsanmodninger og fakturaer, og at de mange tidligere opgørelser og fakturaer, som selskabet modtog fra Virksomhed A/S 1 ikke var behæftet med fejl.

Det følger af det anførte, at Appellantens uagtsomhed ikke afskærer selskabet fra at få dækket sit krav på 526.000 kr. i medfør af garantien.

Konklusion og sagsomkostninger

Højesteret stadfæster byrettens dom.

Efter sagens udfald skal Tryg Garantiforsikring i sagsomkostninger for landsret og Højesteret til Virksomhed A/S 1 betale 119.400 kr., hvoraf 100.000 kr. er til dækning af udgifter til advokat, og 19.400 kr. er til dækning af retsafgift.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Tryg Garantiforsikring A/S til Appellanten
A/S betale 119.400 kr.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse.

Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 30. november 2015.

Anonymiseret

kontorfuldmægtig